

Arrest

nr. 161 553 van 8 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Tibetaanse afkomst en bent u geboren in India. U verklaarde uit een afgelegen dorp nabij Tuting, in Arunachal Pradesh afkomstig te zijn. U zou daar uw lagere en middelbare school hebben doorlopen. U studeerde af van de twaalfde graad in 2009. Nadien zou u drie jaar aan een college in Mysore hebben gestudeerd. Uw ouders zouden overleden zijn toen u nog jong was en na uw studies, die al gefinancierd werden door uw zus, bent u bij uw zus en haar echtgenoot gaan inwonen. Omdat u in India geen werk zou vinden, besloot u India te verlaten. U reisde met een vals Indisch paspoort naar Europa waar u op 29 november 2013 asiel aanvroeg. In België leerde u Sheng Long Yi Xi, Tibetaanse naam Sonam Yeshi, (O.V. X), kennen met wie u traditioneel zou zijn getrouwd.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende stukken voor: een kopie van de gegevens van uw echtgenoot, foto's van jullie traditionele huwelijk en foto's van u in India, een kopie van een attest van de CTA van 24/02/2014, een lidkaart van de Tibetaanse gemeenschap in België, een kopie van een attest over de betaling van bijdrage op basis van een Green Book met nummer IN9358965, een kopie van een geboorteakte uitgegeven op 24/03/2009, een kopie van een attest van het Bureau of His Holiness The Dalai Lama van 02/03/2014 en een kopie van een gelijkaardig attest met aanpassingen van 31/7/2014, een kopie van een geboorteakte uitgegeven op 16/01/2009, een attest van University of Mysore, een studentenkaart en schoolattesten van 2007 en 2009.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Immers hebt u doorheen de asielprocedure dermate incoherente en tegenstrijdige verklaringen afgelegd, evenals documenten voorgelegd die niet authentiek overkomen, waardoor elke vorm van geloofwaardigheid teniet werd gedaan.

Vooreerst hebt u bij het indienen van uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) valse verklaringen afgelegd over uw burgerlijke staat. U verklaarde immers in eerste instantie te zijn gehuwd in India en dat uw man nog in India was. Ten aanzien van het CGVS hebt u later, in april 2014, toegegeven dat u hierover had gelogen met de bedoeling uw zus en haar echtgenoot, die u als uw echtgenoot had opgegeven, te helpen (zie gehoorverslag CGVS 04/04/2014 p.1 en 2). U had gehoopt dat u nadien de man van uw zus als uw echtgenoot naar België zou kunnen brengen. Dat u bij het indienen van uw asielaanvraag over zulke zaken reeds valse verklaringen aflegde, ondermijnt op ernstige wijze uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien lijkt dat het aanpassen van uw verklaringen meer geïnspireerd is op een nieuwe relatie (zie verder) dan op de behoefte om ten aanzien van de asielinstanties eerlijk te zijn. Immers gaf u aan in België een relatie te zijn begonnen met Sheng Long Yi Xi, Tibetaanse naam Sonam Yeshi, (O.V. 5.856.163). Echter verklaarde u in eerste instantie dat u uw vriend/partner/echtgenoot in India leerde kennen (zie gehoorverslag CGVS 27/11/2014). U legde daar tegenstrijdige verklaringen over af en daarom werd Sheng Long Yi Xi zelf nogmaals gehoord door het CGVS op 21 januari 2015. Hij gaf te kennen u in België te hebben leren kennen. Daarop gaf u aan dat u zelf leugenachtige verklaringen aflegde. U stelde nu dat u hem pas in België leerde kennen. Niettegenstaande u ook dit uiteindelijk hebt gecorrigeerd, ondermijnt deze vaststelling verder uw algemene geloofwaardigheid. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze **alle elementen** ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Wat betreft uw relatie met Sheng Long Yi Xi hebt u pas tijdens uw derde gehoor én nadat hijzelf ook nogmaals in 2015 werd gehoord door het CGVS, toegegeven dat u hem pas in België leerde kennen (zie gehoorverslag CGVS 21/11/2015 p.1-2). Deze vaststellingen ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid.

Verder stelt het CGVS vast dat uw verklaringen en de door u neergelegde documenten betreffende uw beweerde identiteit onderling niet overeenstemmen, dat ook uw verklaringen omtrent uw beweerde identiteit niet kunnen overtuigen en dat de documenten die uw identiteit zouden betreffen niet authentiek overkomen.

Ten eerste gaf u aan dat u over twee namen beschikte. Hoewel het CGVS zich er van bewust is dat Tibetanen verschillende namen kunnen hebben op basis van religieuze of persoonlijke redenen, dient hier te worden vastgesteld dat elke logica in uw verklaringen én documenten zoek is. U verklaarde dat de naam Karma Youdon u was gegeven door uw ouders en de naam Dolma Wagmo u werd gegeven door een lama (zie gehoorverslag CGVS 04/04/2014 p.3). U legde kopieën van twee geboorteakten neer, één met elke naam. Op de ene geboorteakte staat vermeld dat u als Karma Youdon geboren bent in 1984. Dat zijn ook de gegevens die zouden staan vermeld in uw 'Green Book' en uw Registration Certificate (RC) (zie gehoorverslag 04/04/2014 p.3), twee stukken die u trouwens niet voorlegde. Op de tweede geboorteakte staat vermeld dat u als Dolma Wangmo geboren bent in 1990. Dat zijn de gegevens die u zou gebruiken om naar school te kunnen gaan, daartoe had u uw leeftijd moeten verlagen van 1984 naar 1990. Deze verklaringen houden echter geen steek daar, gezien de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in India de Tibetaanse vluchtelingen zich heden in orde moeten stellen met hun documenten en dat deze documenten van zowel de Tibetaanse overheid in ballingschap (in casu de 'green book') als van de Indische overheid met elkaar moeten overeenstemmen en dat deze documenten bovendien de basis zijn voor het laten gelden van

verschillende rechten in India. Dat u in India enerzijds over een Green Book en RC zou beschikken op naam van Karma Youdon, geboren in 1984 en anderzijds naar school (lager, middelbaar én college) zou gaan onder de naam Dolma Wangmo, geboren in 1990, komt niet geloofwaardig over. **Ten tweede** gaf u aan dat u een valse geboorteakte op naam van Dolma Wangmo liet maken met de geboortedatum 1990 om naar school te kunnen gaan. U verklaarde expliciet dat u tot de 8ste graad geen geboorteakte nodig had, maar nadien wel (zie gehoorverslag CGVS 21/01/2015 p.8). Gezien u in 2007 zou zijn afgestudeerd in de 10de graad ('secondary school examination'), is het dan ook zeer bevreemdend dat u verklaarde die geboorteakte met geboortedatum 1990 nodig te hebben gehad voor de 8ste graad, terwijl de akte zelf dateert van 2009 (datum van registratie is 16 januari 2009, net als de datum van uitgave), dat is pas nadat u afstudeerde van de 10de graad. U daarop gewezen (zie gehoorverslag CGVS 21/01/2015 p.11 en 12), kon u geen uitleg geven en begon u zelf over een ander onderwerp, zijnde het attest over de IC, dat hier niet ter zake doet. Daarbij moet het CGVS opmerken dat het opvallend is dat deze geboorteakte op naam van Dolma Wangmo verder geen gebreken vertoont, terwijl de geboorteakte op naam van Karma Youdon op verschillende plaatsen lijkt te zijn aangepast op een niet officiële wijze (zie document 6 in de groene map van het administratieve dossier). Zo zijn er duidelijk aanpassingen gedaan aan het jaar van geboorte én aan de namen van de ouders. Aldus zijn uw verklaringen over deze documenten weinig coherent, zijn de documenten zelf intern niet coherent én komen ze niet overeen met de informatie van het CGVS. Bovendien legde u enkel kopieën neer van deze stukken. De bewijswaarde van deze stukken is dan ook uiteraard zeer beperkt aangezien kopieën gemakkelijk door knip- en plakwerk kunnen worden vervalst. Andere identiteitsstukken legde u niet voor. **Ten derde** legde u een attest neer waarvan u zelf expliciet verklaarde dat het een vals stuk is daar het zou staven dat u in India gehuwd was (zie gehoorverslag CGVS 27/11/2014 p.17 en 18). Hoewel u uiteindelijk toegaf dat het een vals stuk is, zegt het veel over de waarde van de andere door u voorgelegde documenten. **Ten vierde** legde u een attest neer in de Tibetaanse taal (zie gehoorverslag CGVS 27/11/2014 p.20 en CGVS 21/01/2015 p.10 en 11). U kon het attest weliswaar lezen omdat u de karakters kende, maar u gaf aan dat u de betekenis van de tekst niet kent. U hebt er zich ook blijkbaar niet naar geïnformeerd, want u wist niet waarover het document ging. Dat u zulke attesten voorlegde waarvan u niet weet waarvoor ze staan, tast opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen danig aan. Bovendien en vooral is het opvallend dat in het attest wordt verwezen naar uw 'Green Book', onder het nummer IN9358965, maar dat u geen enkel idee had waarvoor dit nummer stond (zie gehoorverslag CGVS 21/01/2015 .11). U legde ook uw 'Green Book' zelf niet voor. Evenzeer is het opvallend dat u in België geen nieuwe 'Green Book' heeft aangevraagd (zie gehoorverslag CGVS 27/11/2014 p.3). **Ten vijfde** legde u een kopie van een attest neer dat volgens u zou staven dat u in India geen IC ('Identity Certificate') had. Daarbij moet het CGVS vaststellen dat u van dat document twee verschillende exemplaren voorlegde. Een attest dat dateert van 02/03/2014 (kopie) en een attest van 31/?/2014 (kopie). Verder blijkt dat er aan beide attesten verschillende wijzigingen zijn gedaan op een niet-officiële wijze (zo loopt op het ene attest de stippellijn onder uw naam niet vlot daar zodat kan worden aangenomen dat daaraan veranderingen zijn gedaan). Daarnaast zijn ook beide attesten verschillend ingevuld, staan er verschillende namen op en verschillende dossiernummers. Wat u met deze kopieën wil aantonen is het CGVS uiteindelijk niet duidelijk, u hebt immers het tweede exemplaar op 27 januari 2015 aan het CGVS overgemaakt zonder verdere toelichting. Wat er ook van zij, het voorleggen van een zelfde attest dat op verschillende wijze op onregelmatige manier is ingevuld ondermijnt elke geloofwaardigheid ervan. **Ten slotte** merkt het CGVS nog op over de documenten dat u tot op heden enkel van uw schoolattesten originelen aan het CGVS overmaakte, maar aangezien de onduidelijkheid over uw identiteit, komen deze evenmin waarachtig over. U legde enkel kopieën voor van de andere stukken waarvan de bewijswaarde zeer beperkt is, des te meer gezien uw verklaringen aangaande niet coherent waren. Wat betreft de kopieën van uw schoolattesten, merkt het CGVS nog op dat deze geen afbreuk doen aan de bovenstaande vaststellingen. Immers laat u op basis van uw verklaringen en documenten niet toe aan het CGVS een zicht te krijgen op uw ware identiteit, uw ware plaats van afkomst en uw verblijfplaatsen, evenals uw eventuele status aldaar. **Voorts** verklaarde u met valse documenten naar Europa te zijn gereisd. U legde echter geen enkel document of ander begin van bewijs voor ter staving van deze beweerde reisweg. U verklaarde dat de smokkelaar uw RC en 'Green Book' zou hebben afgenomen. Aangezien het paspoort waarmee u reisde uw eigen gegevens bevatte, lijkt er op zich geen reden om uw 'Green book' af te nemen. Los daarvan is het opmerkelijk dat u zulke belangrijke documenten als de 'Green book' en de RC zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, zonder dat u blijkbaar veel moeite deed een kopie te nemen of zonder dat u nadien een nieuwe 'Green Book' aanvraagde. Al deze verklaringen geven aan dat u wellicht tracht achter te houden hoe u werkelijk naar Europa reisde omdat dit waarschijnlijk in tegenstrijd is met uw andere verklaringen of omdat het iets zou zeggen over uw werkelijke plaats van afkomst of uw status in dat land van afkomst.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat u inderdaad de Tibetaanse taal spreekt en lid bent van een Tibetaanse organisatie (gemeenschap). Het CGVS betwist dit niet, doch stelt vast dat het kennen van de Tibetaanse taal of lid zijn van een Tibetaanse organisatie nog niet bewijst dat u van Tibetaanse afkomst bent en deel uitmaakt van de Tibetaanse vluchtelingengemeenschap, waar dan ook. Dat u de taal spreekt en lid bent van een Tibetaanse organisatie doet geen afbreuk aan de vaststelling dat u geen zicht geeft op uw werkelijke situatie.

Aldus moet het CGVS besluiten dat u geen zicht geeft op uw werkelijke identiteit, afkomst en plaatsen van verblijf (inclusief eventuele status aldaar). U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.³

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Beoordeling

2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich aangemeld heeft bij de Belgische autoriteiten onder een valse identiteit. Verzoekster is opgegroeid bij haar zus en schoonbroer in India die haar steeds financieel hebben bijgestaan. Verzoekster en haar zus en schoonbroer hadden het plan opgevat om verzoekster naar België te sturen met de bedoeling haar schoonbroer te laten overkomen binnen het kader van gezinshereniging, eens haar de vluchtelingenstatus werd toegekend. Verzoekster heeft met deze bedoeling een valse naam, D.W., aangenomen alsook gesteld dat ze gehuwd was in India met haar schoonbroer. Verzoekster heeft tevens een reeks documenten laten opmaken op de identiteit van D.W. te staven. Verzoekster heeft echter in België een Tibetaanse man leren kennen met wie ze een traditioneel huwelijk aanging.

2.3. Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift dat ze haar ware identiteit heeft gemeld en er dus niet kan gesteld worden dat haar geloofwaardigheid aangetast is. *“Het is echter net deze geloofwaardigheid die betrokkene heeft doen inzien dat het geen zin had verder zand te strooien in de ogen van Belgische autoriteiten en derhalve volledig het correcte relaas te vertellen ten aanzien van de omstandigheden die er toe leidden dat zij haar land van herkomst verliet; Verzoekster wijst er op dat de bewoordingen van haar huidige partner deze stelling bevestigen en dat hieruit blijkt dat zij beiden hetzelfde verhaal bevestigen; Hieruit blijkt dat de bewoordingen van verzoekster als waarachtig aanzien moeten worden; Bovendien is het niet aan het CGVS om op basis van algemene veronderstellingen de bewoordingen van betrokkene als ongeloofwaardig af te doen; Het CGVS geeft aan dat het aan betrokkene toekomt om volledig mee te werken aan de hangende asielprocedure; Uiteraard wordt dit niet door betrokkene betwist, er dient echter wel in het achterhoofd gehouden te worden dat zij dit ook daadwerkelijk deed en dat haar huidige partner dit ook in deze mate bevestigde; De ongeloofwaardigheid op zich is derhalve onvoldoende gemotiveerd;”*

2.4. Nog daargelaten dat de bestreden beslissing wellicht op goede grond kan stellen dat verzoekster haar ware identiteit slechts heeft gemeld omwille van haar gewijzigde plannen - geen familiehereniging met schoonbroer en in later stadium met zus, maar haar eigen huwelijk -, dan dient te worden vastgesteld dat verzoekster nog steeds nalaat haar status in India aan te tonen. Verzoekster kan niet stellen dat haar geloofwaardigheid hersteld is wanneer ze haar identiteitsdocumenten en reisdocumenten niet voorlegt of aantoont. Immers verzoekster heeft geen reistitel voor Tibetaanse vluchtelingen (Identity Certificate) maar is met een Indiase paspoort gekomen op haar eigen identiteit (naam en geboorteplaats en datum). Verzoekster beweert niet te weten met welk visum ze gekomen is terwijl ze verplicht is dergelijke formaliteiten zelf – desgevallend met hulp van een reisagentschap – te vervullen. Verzoekster beschikt via deze visumaanvraag dus over alle nuttige gegevens waaruit kan blijken of ze de Indiase nationaliteit heeft en welke haar verblijfsstatus is in India ook als wordt niet betwist dat verzoekster behoort tot de Tibetaanse, Boeddhistische gemeenschap van de Dalai Lama. Verzoekster is naar een gewone Indiase school geweest en heeft ook gestudeerd aan de universiteit van Mysore.

2.5. Verzoekster bevestigt dat ze meerdere identiteiten gebruikte om te kunnen studeren. Echter er kan niet worden ingezien en er wordt ook niet toegelicht waarom verzoekster die in 2007 zou zijn afgestudeerd in de 10de graad ('secondary school examination'), nog een valse geboorteakte op een andere naam nodig heeft in 2009 (datum van registratie is 16 januari 2009, net als de datum van uitgave) (zie gehoorverslag CGVS 21/01/2015 p.8). De commissaris-generaal merkt terecht op dat de valse geboorteakte op D.W. geen gebreken vertoont terwijl verzoeksters 'echte' geboorteakte manifest gemanipuleerd werd (stuk 6 documenteninventaris). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster herhaaldelijk bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd en dit ondersteunt met valse stukken. Dit kan haar te meer worden aangewreven nu verzoekster hogere studies heeft gedaan en zich dus bewust moet zijn van een dergelijke kwalijke handelwijze. Verzoekster kan met de verwijzing naar de opmerking van het CGVS aangaande de meerdere namen die een Tibetaan mogelijk gebruikt om religieuze redenen, geen bedrieglijk handelen toedekken.

2.6. Verzoekster is naar België gekomen omdat ze moeilijk werk zou vinden in India. Echter dergelijke overwegingen van economische aard terwijl de vreemdeling, om als vluchteling te worden erkend, dient aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoekster meent dat zij wel dient te worden erkend als vluchteling, doch verduidelijkt in het

verzoekschrift niet hoe haar voorgehouden problemen een vervolging zouden uitmaken die ingegeven is door één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Verzoekster onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt zij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeksters asielmotieven zijn van louter van economische aard.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.8. Verzoekster meet dat zij *“overduidelijk aangeeft dat haar leven in gevaar is bij een eventuele terugkeer naar zijn thuisland. Het ernstige gevaar op vervolging of gevaar voor eigen leven is dan ook aanwezig in hoofde van verzoekster. Een terugkeer naar haar herkomstgebied laat verzoekster niet toe zijn integriteit te vrijwaren; Dat er met andere woorden een bijzonder ernstig gevaar bestaat in hoofde van verzoekster; Dat het onbegrijpelijk is dat het CGVS zonder meer dit gevaar niet weerhoudt als zijnde niet ernstig genoeg; Verzoekster verzoekt, ondergeschikt, bijgevolg om de toekenning van het subsidiair beschermingsstatuut.”*

2.9. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Zij voert geen andere argumenten aan of stukken bij. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Besluit

2.10. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.11. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK